

14. szám.
 Aprilis 8. 1877.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nompapreille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámmhoz.

Tekintedezs barátom uram!

NO CSAK aszondok, hogy Mocsary Lajozs barátomnak van tökiletezs igazsaga, mikor aszongya, hogy nimet világban voltunk joban megeligidve, mint most. Mer ha adót exequalták rajtunk s nyolcz katonával nem voltunk megeligidve, kaptunk tizenhatot, ha tizenhatal se nem voltunk megeligidve, kaptunk harminczketöt; a mig csak meg nem voltunk eligidve.

Mikor insigezs esztendő volt, kaptunk alamkölcönt insigeset. A kik közel voltak a zsakhoz, kaptatok belüle sokat (nem tigid irtem :) s azal megvoltunk eligidve, (nem magamat irtelek) a kik meszeb altunk hozza, kaptak semit s azal izs meg voltatok eligidve.

Nimet absolutismus csinyalta vasutat, csak a szaszoknak, s azal mink voltunk megeligidve, nekünk nem csinyalta sehova s azal meg szaszok voltak megeligidve.

Nimet absolutismus bevite Rajxratba olahokat s azal olahok voltak megeligidve; nekünk

pedig ata ostromalapotot, s azal meg mink voltunk megeligidve.

Nimet absolutismus belevite benünket franya nagy haborukba, ott bennünket jól megverték; azal mink voltunk megeligidve; aztan csinyalta nekünk izs, meg maganak izs haromezer milliom forint adóságot; azal meg minyajan megvoltunk eligidve.

S hogy boldogsagunk legyen tökiletezs, nimet absolutismus, betiltota minden ujsagot, a ki oppositiot akarta csinyalni, s a melyik skribler mig izs batorkodot mig csak viczet izs irnya arol, hogy valaki Magyarorszagon nincs megeligidve, azt fogtak nyakon, gyuktak be dutyiba, hogy osztan meg volt eligidve. Hej könnyü let volna akor Mocsary barátomnak ujsagot szerkesztenyi; este beadot volna menyörgös vezercziket kormány elen, s regel olvasot volna vezirczik helin keleti marhadögrül irtekezist. Censor fel se költöte szerkesztöt iczaka; csak kidobta neki cziket rosztat, beletete helibe masikat, jot. Így asztan mind meg voltunk eligidve.

Azirt magam izs azt kivanok, hogy csak gyüne vissza megin az a boldog idő, a mikor egyetlen liberalis oppositio volt, a ki merte mukkanynyi, — az ó-conservativ-part. Mer a ki mar ezzer végig kostolt mind aztat, a mit nimet absolutismus nekünk feltalalta asztalra s nem volt neki elég; az csakugyan megirdemli, hogy kapja belule anyit, hogy osztan elig legyen neki.

No de elig legyen enyi tréfabul, lasunk komolyab dolog utan.

Földvary Miska barátomnak van egy szerencsisz ideaja, a mi egisz revolutiot fogja előidiznyi parlamentarizmusban. A mi abul al, hogy kipviselő, minek előte fontos kirdisekben szavazatot adna, elib kirdezen meg a felül választot vilemynit, hogy »igen«-el, vagy »nem«-el szavazon-i?

Legelőször izs kel husz milio forint — nem bankalapnak, hanem »választói-megkirdezis-alkotmányos-költsigeit-fedező-alapnak.« Mer hogy én hatvankilencz közsigbül haromezer választomat magam költsigin befuvaroztasam, alimentaljam, azirt, hogy megkirdezem tőlük, micsoda vilemynük van a minimal is maximal-tarifak kirdisiben, aszt tülem ne kivanyon

senki; ha pedig nem mind a hatvankilencz falubol nem mind a három ezer választot centrallok; hanem csak egy falubol harminczat, s azokal szavaztatom, hogy a csizma legyen-i dragab, a buza olcsob, vagy a buza dragab, a csizma olcsob? akor ez lene humbug.

Minthogy azonban franya vam-bank kirdizs nem csak »kirdizs« hanem egisz cathchismus; anal fogva minden paragrafusnal, a mi fontos, azt mondunk majd elnöknek: »holt! Sztoi! lasan a testel! husz kipviselő nivszerinti szavazast követeli!« Ekor elnök tiz perczre felfügeszt ülist. Ez alat mind a 400 kipviselő ex tripode hazaküldi villanytelegrafon a választoinak a maga dictioja fotografiajat, s mire tiz percz letelte, mindenik kipviselő mar ot találja fiokjaban választoknak menkütelegrafon visaküldöt helyes'isinek, vagy roszalasanak fotografiajat, s akor tuni fogja, hogy »igent« szavaza, vagy »nemet«

Ere talalmányra jo lesz Misi barátomnak hamar patenst venyi, hogy el ne lopjon tüle aztat valami anglus.

alazatozs szolgálja.

J. Z.

Hentes boszú.

A negyvenes évek elején élt Pesten egy hentes, a ki izletes virstliiről volt ismeretes.

Ezen virstlisnek azon életrevaló ötlete támadt, hogy hentesüzlete mellett egy kis sörmérést nyitott, hol vendégeknek saját gyártmányu tormás virstlivel szolgált, s hogy a keresletet még inkább fokozza, közhírré tette, miszerint minden ötvenedik virstliben egy darab fényes körmöczi arany van elrejtve. Persze volt is kelete a különben is kedvelt virstliknek, de különösen a jogászgyerekek igyekeztek a körmöczinek nyomára jutni.

Egy izben — a hó vége felé, midőn már minden jóra való jogász zsebe lapos szokott lenni — öt jogász összebeszél, hogy bár tárczájuk egészen üres, de megpróbálnak 50 pár virstlivel megbirkózni, mindegyikre 10 pár jut, valamelyiknek csak kedvez a szerencse, s akkor nemcsak hogy kifizethetik a költekezést, de még jócskán marad is az aranyból.

Neki álltak tehát a falatozásnak és már a vége felé csak erőltetve csuszott le a forró kolbász, bőven kellett azt nemes árpalével leöblögetni, de mirél

többet ettek s ittak, annál inkább fogyott abbeli reményök, hogy az ötven pár virstli valamelyikében arany legyen. Az élelmes Gyuri tehát jónak látta idejekorán ellillanni, ugy bölcsekedvén, hogy ha pajtsái ráakadnak a sárgára, majd kifizetik a számlát, ha pedig nem... nó ugy lesz elég eszök példáját követni. Meg is tette ezt elébb Laczi, később Feri, s végül Imre, de Pista a legjámborabb köztük — s kit e tréfa leginkább mulattatván — nagyokat nevetett, ülvé maradt és a hitelt nem ismerő hentes körmei közé egyedüli áldozatul esett, s általa el nem bocsájtatva, ott marasztaltatott.

Másnap a közös tanyán veresre sirt szemekkel jelent meg Pista, pajtsái között.

Ezek, kiket már nyugtalanítani kezde hosszas kimaradása, aggódva kérdezek:

— Mi lelt Pista... beszélj fiu... ki bántott... meghalt valakid?

— Manó vinné el a tréfátokat, — kiálta boszusan az áldozat — nem tudtam kifizetni vacsoránk árát, a vén potrohós hentes ott csipett és reggelig reszeltetett velem tormát a konyhájában.

A bukott szultán és egyetlen utolsó leánya.

A PROTOKOLL KÉRDÉS.

Hétfőn.

Ignatieff. Jonny! Lelkem. Nézd ezt a szép pot — au — collet (csirizes bögrét) Ebben van az a kófcz, a mivel összeragasztjuk a világbékességet. Császárom üdvözl, ígér minden szépet és jót. Nem akar bántani senkit. Csak egy kicsit megakar-
ta ijeszteni a törököt, mivel hogy nagyon csuklott szegény, hogy elmuljék a csuklása. Kérlek ird rá erre a csirizes fazékra a nevedet, hogy azután árulhassuk a benne levő kófczot egész Európában, mint revalenta arabikát.

Kérünk alázatosan!

Műkedvelők.

MŰKEDVELŐK? nem.. művészek
Vagytok ti mindanyian,
Mindenitek homlokán egy
Apolló-csók helye van!..

Tartunk rendet a mint illik :
X kisasszony énekel
S a kik halljuk, azt mondjuk rá :
Patti veszett benne el.

Y ur zongorázik
»Mintha Lisztet hallanám!«
Sohajtja rá áhitattal
Ott elől egy ősz madám.

Igaz, hogy a madám Lisztet
Sohasem hallotta még,
Annál többet gyurt belőle,
S mi kell a lisztből egyéb?..

Z ur szaval... oh Salvini,
Ernesto Rossi, hol vagy?!..
Hallottatok ilyen pathost
A kereklo ég alatt?..

S a mi fő, kenyéririgység
Nem volt s nincsen köztetek
Tapsoltok egymásnak hiven;
Hja, kéz mossa a kezét.

Ha X, vagy Z gixerez tán...
Az az dehogy gixerez,
Rosz a klavir, izzadt a hur,
Vagy más pe ch je eshetett.

Vagy Y elrekedt tán...
Mit?... Ez is csak ráfogás!
'Sz mindenik trillája tiszta,
A kíséret a hibás.

Mikor meg a czitherának
Klin - klan-csingje felborong!...
Ahoz képest Orpheusnak
Lantja csak hitvány doromb.

Hát mikor meg quartetbe áll
Tizenkét »ac z él« torok?
Azt gondolnád a felhökből
Egy angyal chorus z o k o g!..

Nagyok vagytok mindenkép, de
Legnagyobb én köztetek:
Én vagyok a próba sugó.
(Van ennél nagyobb sereg?)

Jelt adni a csengetyűvel,
Sőt verklizni is tudok,
S mi több, egész művészettel
Kezelem a nagy dobót!..

Hah, s még is csak én küzdök meg
A nehéz szerepekkel,
Tudnillik ha asztalt vinni
Vagy zongorát tolni kell.

Bumberdó.

Kedden.

John Bull. Nem, Náci; nem írom rá a csirizes bögrédre a nevemet; a mig előbb le nem fegyverkeztek. Köszöntet a császárném. Felére le kell szállitanotok a hadsereget. Minden kózáknak a fél lova otthon maradjon; minden ágyúnak az egyik kereke ki legyen véve, a hivatalos ujságírók, mikor az orosz hadsereg létszámát előadják, fél akkorákat hazudjanak, mint eddig. Addig nem alkuszunk veletek; addig nem hisszük el, hogy tisztességes szándékotok

van ezzel a csirizzel, addig nem is írjuk rá a nevünket a pot au collera IgNáci.

ADOMÁK.

Miért visel német ruhát?

1859-ben, midőn a magyar viselet divatbajött, (akkor ugyan azt mondták, hogy nem divat, mert le nem tesszük többé... de azért csak annak bizonyult biz az) a vidéki magyar színészek is — kik a szabadelvűség hirdetésében mindég elől jártak — tüntetőleg vonultak be disz-magyar ruhában a vendégszereplésök színhelyeire.

F. igazgató társulata, kinél azon időben a nemzeti- és népszínház több mostani jeles tagja volt szerződötve, szintén diszruhában vonult be Soprony városába. Csak J... , ki cselszövő szerepeket játszott, s kinek nem volt magyar öltözte, volt fekete salonruhában.

Nagy volt a bámulók tömege kik a Thalia papjait s papnőit nemcsak megnézték, de lelkesen meg is éljeneztek, s természetesen nem kerülte el figyelmüket, hogy J... egyedül volt frakba öltözve.

Egy közhadseregbeli katonatiszt nem is állhat-

ta meg, s F... igazgatótól személyesen kért eziránt felvilágosítást.

Az öreg F... pedig, ki humoráról országszerete ismeretes volt — titokzatosan mondá:

— Ennek nem szabad magyarban megjelenni, mert ez játsz a gazembereket.

A vándorruha.

Szintén F... szintársulatánál volt egy annak idején szép, de később sem jó színész, kinek még csak nevét sem jegyezte meg az emlékezet.

E színész, ki bár a színpadon a naiv szakmát igyekvők betölteni, az életben igen leleményes volt és nagyszámu udvarlóit igen ügyesen tudta nemcsak valloimasok de ajándékozások tételére is felbátorítani.

Egy izben többen voltak szépünk egyik pályatársnőjénél, ki meghitt barátinője és segédje is volt.

X. k. a.—hogy jelezhessük — sohajtvá panaszlá udvarlójának Z urnak, hogy egy uj, s nagy szerepet kapott, a melyhez neki okvetlenül világoskék selyem ruhájának kell lenni vadrózsa füzerekekkel, s ilyen ruhája nincs... és jelenleg pénze sincs... stb.

A mint javában panaszkodik, bekopogtat a színésznek udvari házalónője egy nagy batyuvál, s titokteljesen sugja a jelenlevőknek, hogy egy grófnőtől hoz egy gyönyörű ruhát, melyet az csupán kétszer viselt, de meglátta, hogy egy bárónőnek ugyan olyan van, tul akar azon adni, s kéz alatt eladja.

A batyu felbontatott, s abból egy csinos vadrózsa guirlandeokkal diszített világoskék selyem ruha vétetett ki és általános tetszésben részesült.

— S mi az ára? kérdi Z ur.

— Csekélység... ötven forint.

— Itt van a pénz, s a ruhát vigye X. kisaszszony lakására.

— Oh Ön valódi gavallér, — rebege örömtől pirulva a szép művész.

— Csak biztosítani akarám az uj darab előadását — viszonzá Z. kézcsokolva.

Harmadnap színre került az uj darab, s X. k. a. igéző volt kék ruhájában.

— Nemde szép ruha! Szól elragadtatással Z. ur, egy szomszéd városbeli ismerősehez, ki szintén X... k. a. imádói közé tartozott, s csak ezen előadás végett rándult fel.

— Szép! Mondá emez közönyösen.

— Ezt a ruhát én vettem ám! Szól dicsekvőleg Z.

— Bocsánat, e ruhát még N-ben vettem neki, midőn ezen darabot először adták ott.

Eleinte csipős szövíta támadt a két vetélytárs között, mig végre kiderült, hogy X. k. a. minden városban megvetette udvarlóival tulajdon ruháját, — így egyesítve a kellemest a haszonnal.

URASÁG és KOCSIS.

Versekben keverített regény. — Irta Jókai Mór.

9. Kruppa ur elbámul, hogy lett tárcza üres?
No de könnyen talál új pénzt, a ki keres;
Csak egy köhíntés kell, s itten van a Jakab,
A ki nagy készséggel ilyen uraknak ad.

11. Jön masamód. boltos, szabó, varga, pinczér;
S mind nem látogatni jön az; hanem pinczér,
A földből is támad elé a sok kontó
S mind fizetést kíván, mi nagyon boszantó!

10. Jakab után pedig, mint villámra zápor,
Aként következik nyomban a prokátor
A ki nem kérdezi azt, hogy ki van itthon?
Rettenetes irás, zsebéből a mit von.

12. Kruppa ur csinálta a sok debitumot;
Még is nem öt ütik meg; hanem a dobot:
A dobot ütik meg; még is neki faj az:
Igy jár, ki magának nem jó helyre ágyaz.

13. Kocsis megvesz mindent a nagy kótyavetyén :
Honnan vette a pénzt? bizony nem tudom; én.
Végül a leányt is veszi feleségül
— Biz ez nem történt meg babonaság nélkül.

15. S most Kruppának újra van, kit kucsírozozzon :
Hátul az uraság s mellette az asszony ;
Neki is egészen jó a libéria :
Az egész természetét szépen beéri »a«

14. Kruppa csak azt sinyli az egész romlásban,
Hogy nem járhat többé uri ekvipázsban.
A hajdani kocsis megkönyörül raita,
S uri kocsisának rendén megfogadja

16. S mikor azután a két lovat jártatja,
A szép tanulságon az eszét jártatja,
Mely e történetből magatúl háromló :
Milyen módon leszen két lóbul, három »ló«

Szerdán.

Ignatieff. Zatraczeni! Ez már sok! Az embert csak orránál fogva hurczoljátok! Azt gondoljátok, hogy én itt Londonban hiába eszem meg minden nap tizezer kozák számára való profuntnak az árát? A császárom most már haragszik. Ha rá nem írjátok a csirizes fazékra a neveteket, mi megyünk rögtön a beteg embert kikurálni. Ágyú lesz a klistély. S ha a beteg ember ki találja rugni a fogunkat, ti lesztek az okai. Kruczitürken sakramenczki!

Krónikás adomák

a régi jó időkől.

BÁRÓ Sennyey Károly, zemplénmegyei főurnak a Bodrogközön volt hajdanában egy udvari bolondja, kinek valósággal hibázzván egy rész elme-tehetségéből — általánosan félbolondnak tartatott; de vele lenni s benne az észtöredéknek az együgyűséggel csodálatos egyvelegét figyelemmel kísérni, gyakran mulatságos időtöltést szerzett.

Ez alkalmasint abban a hitben élt s talán lehetett is valami részben igazsága, hogy minden ember egy másik embernek bolondja legyen: mert ha kérdezte tőle valaki, hogy kinek a bolondja? így felelt: »Én a B. Sennyey Károly ő nagyságáé vagyok«; »hát a tekintetes ur kérem alásan — kié?

Idősb Boronkay Zsigmond, Zemplénnek e folyó század elején több évekig volt bodrog-

közi főszolgabirája, akár mint törvényes bíró, akár mint polgári tisztviselő teljesen betöltötte a maga helyét.

Mihelyt birói hivatalába lépett, körútra indult járásába s a talált hibák és fogyatkozások orvoslásáról intézkedett, a hol és szükséges vala.

Egyik helység végén utjában le volt szakva a fahíd, s a mellette levő sáron csak nehezen hatolhatott által. Hajdújával azonnal kihivatá oda a helységi birót s előljárókat, erősen megpirongatá őket, hogy a hidat, melyen naponként járniok kell, maguk javáért is megigazítani restelkednének s mint ezentul szolgabirájok, meghagyá: hogy harmadnapra — mikor arra visszatérend — a hidat megcsinálják.

Az előbbi lágy szolgabíró alatt hozzá lévén már szokva a helységi előljárók a kiadott rendelkezéseket meghallgatni, de végre nem hajtani, — most is csak fülükön bocsájtandó hangnak vették a parancsot; sőt midőn a szolgabíró kocsijával tovább indult, ezt dunnyogá utána egyike a tanácsbelieknek: »mászor is hallotunk már mi ilyen kakuk szót«, mit a szolgabíró hallatlannak vévén, elkezdett körutját tovább folytatá.

Harmadnapra — mint megmondá — visszatérvén, a hidat előbbi Ieszakadt állapotjában találá, s midőn parancsolatjának nem teljesítéseért a birót s tanácsát kérdőre vonta, ezek azzal mentekezének, hogy még arra reá nem értek, s nem kergetné őket a tatár.

Látván a szolgabíró, hogy e rendetlen néppel szépszerivel mire sem mehet, inte hajduinak (ekkor még két hajdujok volt a főszolgabiráknak) s lerántatván a birót és a kakukost, mindkettőjökre jó 25 botot, a többi tanácsbeliekre fejenként 12-tőt hegedültetvén — értékükre adá, hogy járásában azontul »más kakuk — nem az a régi — fogna kakukolni« — s most már a helységbelieknek csak egy napi határidőt engedett, mely alatt azt a helység — több kakuk szót bevárni tanácsosnak nem tartván — meg is csinálta. A szolgabíró érelyes fellépéseinek pedig az lett eredménye: hogy járásában a rendet és engedelmességet rövid idő alatt lábra állította.

Ugyanezen körutjában meglátogatá Czigánd helységét is. Ez a helység lépokkal s

Csütörtökön.

— elkezdni adósságot fizetni. — Ezen alól nem alkuszunk.

John Bull. Tanulja meg kend, hogy itt nem alkuszunk. Fel van írva a boltunkra: »szabott árak«. — Hát még az én császárném hogy haragszik!? Most már teljes tökéletes lefegyverzést követelünk. A czárnak se szabad mást mint mézes kalács kardot viselni; hisz az én császárnémnak sincsen kardja. Még a lovokról is le kell szedni minden patkót. A puszkákra kakas helyett jérczéket alkalmazni. S a mi legbiztosabb jele a lefegyverzésnek,

tavakkal körülvéve, s az emberek társaságától elszigetelve lévén, lakosai jobbára együgyű buta emberek. A szolgabíró megérkezte után, nem sokára jöve hozzá egy ember a helységből s neki egy füzér kecségével kívánt kedveskedni.

»Van kendnek előttem valami panasz, pere, baja, vagy kérni valója?« kérdezé tőle a szolgabíró.

»Nincsen nekem — Isten ő szent felsége legyen a dicsőség, nemes bíró uram! sem panaszom, sem semmi kérni valóm«, válaszolá szokott szó ejtésével a paraszt.

»De hát ha semmi baja nincsen kendnek, miért hozza kend nekem ezt az ajándékot?« faggatá a szolgabíró.

Csak azért hoztam biz én nemes szolgabíró uram! ha már meg kell az igazat monda-

nom, mert mindig hallottam még az apámtól, hogy »vess a kutyának, hogy ne harapjon« felelé a buta paraszt.

Domokos Lőrincz, Bihar vármegye táblabírája, szabad kir. Debreczen városának mult 18-ik században sok évek alatt hatalmas főbírája nehéz betegen feküdt halálos ágyában.

»Látni ohajtottam még egyszer életében a tek. urat, hallván hogy igen beteg«, mondá sajnálkozva a hűséges kondása, ki ura betegségét hallva, ezt meglátogatni a tanyáról bejöve.

Bizony fiam Palkó! én már nem sokáig élek; nyöszörgé vontatott beszéddel a beteg, s leginkább aggódóm azon: mi les: ebből a szegény városból, ha én meghalok? ki fog már erre ezentul oly hűségesen gondot viselni, mint én? ki fogja a várost oltalmazni az én halálom után, — mit gondolsz fiam Palkó?

»Sohse törődjék azon a tekintetes ur! biztatá pásztori együgyűségével a kondás — sokszor jártam már én úgy, hogy az öreg kolompos disznóm, melyhez hozzá volt szokva a többi — megdöglött, vagy makkoláskor a zsványok levágták — reá kötöttem a kolompot más akármelyikre, mindjárt azután hallgattott az egész nyáj, s csak úgy elvezette őket, mint az az öreg, a melyik megdöglött.«

Szemere László, II-ik József önkényű uralkodása alatt a Zemplénmegyében levő Lasztócz nevű községben lakott nagybirtokos, egy volt azon buzgó hazafiak közül, kik az ő alkotmányhoz s törvényekhez való erős ragaszkodásukkal maguknak kitünő állást s tekintélyt szereztek.

Jelleme szilárdságát s bátorságát semmi sem ingathatta meg; mint az üveg, megtört inkább az erőszak alatt, mintsem meghajlott volna; e tulajdona — úgy látszik — egész nemzetségének sajátja vala. Kik ismerték, mosolyogni igen ritkán, nevetni nem látták soha; de ezen plátói komolyság félelmet volt inkább képes az emberekben iránta támasztani, mint szeretetet.

Midőn Zemplénben, Szentiványi Ferencz tárnok mint királyi biztos vashatalommal mű-

Pénteken.

Ignatieff. No hát, goddam! Akkor én szaladok haza Pétervárába. Csak a csizmám sarka le ne szakadt volna.

ködött s tőle az emberek rettegtek. Szemere is erős vádakkal terhelt szigorú nyomozás alatt állott; mind a mellett a megyei gyűlésekben — melyekben az akkori főispán: báró Orczy Józsefnek is comissio alatt léte miatt, mindig a kir. biztos elnökölt, — ő vala egyik, ki szokott bátorságát megtartotta, és az előfordult, gyakran kényes tárgyakban félelem nélkül nyilatkozott, míg ellenben sokan a rettegett hatalmu királyi biztos előtt szólni is alig merészelték. Bizonyosága ennek a következő eset:

Szokása volt a királyi biztosnak — akár azért, mert felsőbbségét a megyebeliekkel éreztetni az által is akarta, akár pedig, mivel a régibb kornak azon modora még némelyeknél fenn maradt, hogy a megyei tisztviselőket csak kend-nek szölytotta, p. o. kend Szemere uram, kend Szirmay uram stb.

Ezért sokan boszankodtak, s magán körben elvégezték, hogy az ellen felszólalnak, de valamint a mese szerint nem akadt s találkozott egér, hogy a macskára a csengőt felkösse, úgy itt sem találkozott, a ki azt a királyi biztosnak megmondaná.

A következett gyűlésben, valamely tárgyban, nem a királyi biztos inye szerint nyilatkozván Szemere László, keményebb szavakkal akará őt a királyi biztos nem annyira megczáfolni, mint hatalmának súlyával elhallgattatni, — ismét a szokott kend czímmel élven irányában; de Szemere nem ijedt meg, hanem így szóllott: »Én Excellentiád beszédét nem szoktam keresztülvágni, követelem tehát, hogy az enyémet se vágja ketté Excellentiád« s ezután folytatván bátran elkezdett nyilatkozatait, végre imigy zárta be beszédét: »most már elmondám a mit akartam, s nekem mindegy, akár tetszik Excellentiádnak, akár nem; egyébiránt nem azért küldötték ide Excellentiádat, hogy gorombáskodjék, mert gorombáskodni az én kocsisom is tud: úgy mondja hát nekem ezen-tul Excellentiád, hogy »kend« hogy én is vissza fogom mondani Excellentiádnak, hogy »kend« és azzal leült . .

A krónika vagy a hagyomány nem jegyezte fel, hogy Szentiványi azontul valakit kend-nek szölytött volna; de hogy hivatalos jelentésében lehetőleg megróttá Szemerét, megmutatta a következés, mely szerint ez, a királyi leiratnál fogva, nem csak főpénztárnoki hivatalától fosztatott meg, hanem általában minden más hivatalok viselésére is alkalmazhatatlannak nyilvánított.

Ha Szemere László bátor volt, rokonát: Szemere Albertet vakmerőnek mondhatni. A róla feljegyzett adatok nyilván bizonyítják. Ex unge leonem!

Az említett Szentiványi Ferencz királyi biztossal sokat ellenkeztek a zemplénmegyei rendek, minthogy az a maga akaratát sokszor erőhatalommal is keresztülvinni igyekezett. Egy ily alkalommal nagyobb ellenszegülésre találván, ingerültségében fenyegetésével akarta a vele ellenkezőket megfélemlíteni s így szóllott: »a fenforgó dologban kir. biztosi hatalmamnál fogva semmi ellenszólásokat megengedni nem fogok, s ha még találatnának olyanok, kik a felsőség akaratának tovább is makacsúl ellenszegülni merészelnének, azokra nézve majd olyan módokat fogok elővenni — — — ekkor bele ugratott Szemere

Szombaton.

John Bull. Héj Náczi te! Hau du ju dú? Ne szaladj hát! Legyen eszed. Szóljunk még egy szót. Aláírtam már a pot — au — collet! — ingyen.

Vasárnap.

Ignatieff. Dejszen csaphatod már a falhoz a kóficzos fazekat!

Albert, s azt a nagy csend közepette harsány hangjával imígy egészíté ki: »melyek hatalmamban teljességgel nincsenek.«

Ezen nem várt merészség annyira megzavará a királyi biztost, hogy mérgében többé szölnani nem tudván, felugrott székéről, a gyü-

lést azonnal ott hagyá, s csak hamar berekesztvén biztosi működéseit, sietett a megyéből is végtelenen eltávozni.

Demokrit.

Ha szép, nem bakának való.

- Voltál-e a bumsztiban testvér?
- Voltam bizony.
- Akadt-e leány?
- Hát.
- R ü c s k ö s v ó t ?
- Nem biz a.
- No akkor a fenének kék.

E párbeszédet végighallgatta a várvakomendás önkéntes és tekintélyéről lemondva, kérdezé:

— Hát mért nem kell magának a lány, ha szép?

— Hejh uram, a lány ha rücskös, fizet is, de ha derék... akkor ő kíván költséget, — olyan meg bakánál nincs.

Előfizetési felhívás

az

ÜSTÖKÖS-re.

Az **Üstökös** ezután is hetenként számos képpel s változatos humorisztikus tartalommal jelenik meg.

Jókai verses-regénykei ezután is gyakran lesznek olvashatók benne, **Jankó** közkedvességű torzképei társaságában. A magyar nép humorának állandó tért nyitunk, e mellett a közérdekű eseményeket sem hagyjuk figyelmen kívül.

Az előfizetési ár az ápril—juniusi új évnegyedre **2 frt**; az ápril—szeptemberi félévre **4 frt**, s Budapestre, az »Athenaeum kiadóhivatalába küldendők.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státióuteza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1877.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

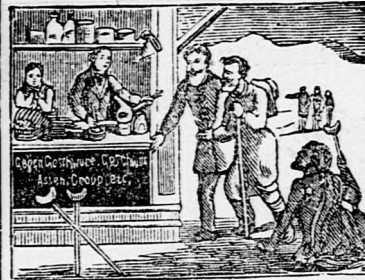
JANKÓ.

Olcsoőbb
jobb és szebb, mint bárhol!
Női ruhakelmék

legkedvezőbben megszerezhető
HAMBURGER ADOLF

hölgy-divatáru üzletében
BUDAPEST,
IV. koronaherczeg (uri) utca 8. sz.

Minták kívánatra bárhova
ingyen küldetnek.

Különös figye-
lemre méltó!
A hírneves
dr. **FORTI-féle**
sebtapasz,

mely rendkívüli
gyógyereje, elválasz-
tó, érlelő s fájdalmat
csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosb s egyszersmind
gyökeres gyógyulást eszközöl különmemű bajokban. Egy cso-
mag ára 50 kr, nagyobb csomagé 1 frt, használati utasítással
együtt postán küldve 20 krral több.

Központi küldeményező raktár Pesten:

TÖRÖK JÓZSEF, gyógyszerész urnál
király-utca 7. szám

Bécsben Pleban F. X. gyógyszerterében, Istvántér 1. sz.
Dr. Girtler F. gyógyszerterében, Freiung 7. sz. Herbabny G
gyógyszertárában, Neubau, Kaiserstrasse Nr. 90. — Gráz-
ban: Nedved A. gyógyszer. a Mur-téren.

Továbbá kapható **Budapesten: Jezovits M.** a nagy (3-
korona-utca. — **Formági F.** gyógyszernél három korona
utca 26. szám. — Ifjabb **Dr. Wagner D.** a váci-utca
és a »nagy Kristófhöz« czimzett gyógyszer., váci-utca és
a Kristóf-tér sarkán; és id. Dr. Wagner D. gyógyszer. váci-
boulevard 59. — **Egressy R.** gyógyszer. nádor-utca 2. —
Telkesy J. udvari gyógyszerterében a várban. — **Wla-
schek E.** gyógyszerterében a Krisztina városban. — **Frum
J. Schwartzmayor K.** gyógyszerész, viziváros főutca.
— **Eiszdorfer G.** gyógyszer. Tabánban (Ráczváros) főutca.
— **Alsó-Lendván:** Kiss B.-nál. — **Aradon** Rozsnyay M.
gyógysz. urnál. — **B-Ujfalun** Sárrethy L. — **Békes-Csa-
ban:** Biener B. — **Büd-Szent-Mihályon:** Lukács F. —
Debreczenben: dr. Róthschnek V. E., Tamássy K. és Göllel
N. — **Duna-Földváron:** Nádhera P. — **Egerben:**
Schuttág J. és Kölner Lőr. — **Eperjesen:** — Isépy Gy. —
Érsekújvárott: Conlegner J. — **Gyöngyösön:** Mersits
N. — **Győrött:** Lehner F. — **Husztton:** Teodorovits J. —
Jászberényben: Teschler E. — **Jolsván:** Kecskésy T.
— **Kassán:** Koregtkó A., Wandraschek K., Megay G. és
Hegedüs L. — **Késmárkon:** Generisch C. A. — **Komá-
romban:** Grötschel Zs. — **Léván:** Boleman Ede — **Me-
ző-Berényben:** Baranyi N. — **Miskolczon:** Dr. Csáthy,
Szabó és Mayer R. gyógyszer. — **M-Szigeten:** Héder L. —
Mitroviczon: Kerstonoschitz A. fiánál. — **N-Kanizsán:**
Prager Béla. — **N-Károlyban:** Sötér J. — **N-Szomba-
ton:** Pántotsek R. — **N-Váradon:** Huzella M. és Molnár
J. gyógy. — **Nyirbáthoron:** Sztruhár J. — **Nyiregy-
házán:** Korányi J. gyógyszer. és Kovács S. — **Pakson:** Ma-
latinszky S. — **Pécsett:** Sipőcz J. — **Pozsonyban:** Pisz-
tory B. — **Putnokon:** Fekete N. — **Rimaszombaton:**
Hamallár K. — **Rozsnyón:** d. Posch J. gyógyszer. és Hirsch
J. N. — **S-A-Ujhelyen:** Galik G. és Pintér F. — **Sü-
mezen:** Stamborszky L. — **Szathmáron:** Bossin J. —
Sz-Fehérvártott: Braun J. és Debála Gy. — **Székel-
hidon:** Szabó J. — **Szombathelyen:** Pillich F. — **Tar-
pán:** Monó T. — **Temesvárott:** Pecher J. E. és Pap J. —
Tecson: Ágoston Gy. — **T-Ujlakon:** Rojók G. — **To-
kajban:** Dr. Juhász P. — **Ungvárott:** Lám Sándor
gyógysz. Speck J., Peltsarszky A. és Krausz A. — **Vesz-
premben:** Ferenczy K. — **Villányon:** Fekete E. —
Zirczen: Tejfél J. — **Zólyomban:** Stech L.

Erdélyország. Kolozsvárt: Valentini A. és Wolf J.
— **Brassón:** Fabiek E. és Gyertyánffy J. és fiánál. — **Hát-
szegen:** Mátéfi B. gyógyszer. — **M-Vásárhelytt:** Buch-
ner M. — **Szászváros:** Rekert E. K.

Ezen kitűnő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógytapsz készítője
Forti László. Lakása: Buda, ráczv., Ferencz-tér 719. sz.

SZŐNYEGEK,
terítők és függönyök

a legnagyobb választékban és különösen olcsó árakért kaphatók

Tottis és Krén

az »Észak csillaghoz.«

Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

Fiók üzlete új bécsi-utca 5 sz.

Megrendelések pontosan eszközöltetnek, árjegyzékek bér-
mentve küldetnek.

TEMESVARY MÓRICZ
cipő-gyára

BUDAPEST,

keresep-úti Bazár 2. szám.

Hölgyeknek:
Füző-topán erős bőrből lakokkal és
szőzött kettős talppal ésős
időre 2 frt 70 kr.
Topán gummihozóval, és la' koral finom
bőrből, kettős talp., erős 2 frt 90 kr.

Uraknak:
Topán borjú- vagy bagariabőrből sző-
gezve, csavarmunka igen erős frt 3 80
Ugyanez orosz lakkból . . . frt 4 80
Csizma vízhatlan kettős bagariabőr-
ből háromszorosan csavart kettős
talppal frt 8 80

Megrendelések a pénz beküldése vagy postai utánvétele mellett a leg-
gyorsabban teljesítetnek.
Árjegyzékek kívánatra ingyen.

KERTÉSZ TÓDOR-nál Budapest

raktára a patentirozott terre cuit
Ocarinának, amaz idegenszerű tiszta és lágyan hangzó
hangszernek, mely által az apennini

Ocarinás septett társaság

Carré lovardájában oly viharos tetszést aratott.
Női ocarina 1 frt. Prim 1.50 Second 2 frt. Terz 2.50. Quart
3 frt, legnagyobb 4 frt.
NB. A nagyobb számuk legalkalmasabbak a zongora kísé-
rettel való előadásra.
NB. Ocarinaiskola 40 kr. Ocarinadal-füzetek 60 kr. Quartet-
tek 80 kr.